

[Drachmann.]

Toldpolitik; angaaende dette vil jeg blot henvide til de klare Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte her i Folketinget i Fredags, de taler for sig selv.

I øvrigt har jeg netop før fremhævet, at vi ikke afviklede vor Toldpolitik, men vi opgav at fremsætte yderligere konkrete Forslag. Hermed var det ærede Medlem Hr. Stauning yderst tilfreds forleden, han gav os Ret heri; men at vi ikke har afviklet vor Toldpolitik, derom er det Forslag, som i Dag ligger paa Tingets Bord, og som vi i Dag vil komme til at stemme om, det bedste Vidnesbyrd.

Endvidere gjorde det ærede Medlem Hr. Stauning en Bemærkning om, at jeg skulde have udtalt, at Selvstændighedens Time vilde komme i næste Rigsdagssamling. Det ærede Medlem Hr. Stauning syntes, det var bedre, hvis den kom allerede i Dag. Jeg kan for saa vidt sige til det ærede Medlem Hr. Stauning og til alle andre ærede Medlemmer, at denne Selvstændighedens Time er inde; thi det er et selvstændigt konservativt Forslag, der her behandles, vi har fremsat det paa eget Ansvar, vi staar frit med det, og vi staar tilsyneladende ogsaa meget alene med det, saa større Selvstændighed kan man ikke forlange, og at den Selvstændighed ikke fører til et positivt Resultat, kan man ikke med Billighed bebrejde os, der udgør 28—30 Medlemmer af dette høje Ting.

Til Slut gjorde det ærede Medlem Hr. Stauning nogle Bemærkninger, som jeg synes var ganske interessante; han fornyede nemlig sit Spørgsmaal til den højtærede Regering om Regeringens Stilling til det foreliggende Lovforslag. Med den Opfattelse, jeg kan mobilisere, synes jeg, at det er ret overflødigt, naar Socialdemokratiets Stilling er saa klar, og jeg synes, at man unægtelig snarere maa spørge sig selv, om det ærede Medlem Hr. Stauning kun vil stemme for dette Lovforslag, hvis Regeringen ikke kan modtage det, eller hvad?

Det ærede Medlems Spørgsmaal forekommer mig ikke at tyde paa, at det er saglige Hensyn, der her bliver afgørende for Partiets Stillingtagen, og naar jeg læser Socialdemokratiets Betænkning, hvori det indstiller Lovforslaget til Forkastelse, synes jeg, at det Spørgsmaal, her er rettet til Regeringen, bibringer en den Fornemmelse, at det er mindre Realitet end Taktik, som i denne Sag bevæger Socialdemokratiet. Dette tror jeg vil være af særlig Interesse for de nøddestede Erhverv, inklusive de arbejds-

løse og alle dem, der venter paa en virkelig positiv Haandsrækning fra Rigsdagen.

Dahlgaard: Det synes af det ærede Medlem Hr. Drachmanns indledende Bemærkninger, som om en Forhandling mellem ham og mig havde den Vanskelighed, at jeg ikke var tilstrækkelig gammel til at forhandle med ham. Jeg skyndte mig at tage Alderslisten frem og saa da, at det ærede Medlem er fire Maaneder ældre end jeg. Nu ved jeg ganske vist, at det ærede Medlem har oplevet adskilligt gennem de sidste fire Maaneder og har ubehagelige Erfaringer med Hensyn til hans eget Partis Toldpolitik. Men jeg skulde ikke tro, at disse fire Maaneders større Erfaring hos det ærede Medlem skulde udelukke, at vi kunde forhandle sammen og søge at komme paa nogenlunde samme Bølgelængde.

Men hvad er nu Sandheden i det hele? Sandheden er, at det, det ærede Medlem Hr. Drachmann har forsøgt at praktisere her i Dag, er at skyde de ærede Medlemmer de Herrer Fibiger, H. F. Ulrichsen og Ulrich til Side, netop som Børn, hvis Udtalelser man ikke har nødig at tage Hensyn til: de plaprer noget om dette Toldspørgsmaal, men der er ingen Realitet i det, det betyder ikke noget.

Der er ingen Tvivl om, hvad Sandheden er. Sandheden er den, at Tvetydigheden i det konservative Partis Toldpolitik er kommet frem i en Grad som aldrig før og saaledes, at mange af Partiets Vælgere er forargede derover. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved, at hans Parti paa dette Omraade er sprængt i Atomer. Han har den Pligt at skulle være Ordfører for alle disse forskelligartede Atomer. Det ærede Medlem, som i Almindelighed er Ordfører for, hvad man her i Landet kalder national Værdighed, Sandhed, Retlinethed, Mandighed, staar i Dag og skal dække over denne Tvetydighed, denne Sprængning i hans eget Parti. Han skal præstere det, som Partiet herigennem er bragt til, nemlig den fuldkomneste parlamentariske Ynknelighed. At der i den Anledning skulde være mindste Grund for mig til at skyde med Kanoner, er udelukket. Man bruger ikke Kanoner til at skyde Spurve med.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde i Dag, hvad han har gentaget før, at det er ikke nogen ny Politik, Socialdemokratiet er slaaet ind paa her. Han henviser til, at Partiet i 1922 stemte for en Importregulering, som der var langt krassere Beskyttelse i. Nu vil det ærede Medlem dog maa- ske erindre, at Loven om Importregulering